

عنوان مقاله:

بررسی اثر تاریخ کشت و کودهای زیستی بر عملکرد و خصوصیات رزاعی گیاه دارویی زینیان (*Carum copticum L.*) تحت تنش شوری

محل انتشار:

مجله تولید گیاهان رزاعی، دوره 16، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده‌گان:

مصطفی عصمتی - کارشناس ارشد علوم باگبانی، مرکز آموزش‌های عالی جهاددانشگاهی کاشمر، کاشمر

زهرا مرادیان - کارشناس ارشد علوم و تکنولوژی بذر، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران

عبدالحسین رضائی - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

رامین پیری - دانشجوی دکتری علوم و تکنولوژی بذر، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: زینیان یکی از گیاهان دارویی مهم تیره چتریان است که از انسان‌آن در صنایع دارویی و آرایشی بهداشتی استفاده می‌شود. شوری خاک به دلیل جلوگیری از جذب آب و عناصر غذایی به درون گیاه یکی از مهم ترین عوامل محدودکننده رشد گیاهان رزاعی محسوب می‌شود. استفاده از کودهای زیستی با بهره گیری از باکتری‌های محرک رشد گیاه یکی از راهکارهای موثر در کاهش اثرات سمی ناشی از شوری بالا در رشد گیاهان به شمار می‌روند. بنابراین این پژوهش با هدف بررسی تاثیر تاریخ‌های کاشت مختلف و کودهای زیستی بر عملکرد دانه و شاخص‌های رزاعی گیاه دارویی زینیان تحت تنش شوری انجام گرفت. مواد و روش‌ها: به منظور بررسی تاثیر کودهای زیستی بر عملکرد دانه و شاخص‌های روبیشی گیاه دارویی زینیان در شرایط اقلیمی کاشمر دو آزمایش جداگانه در مزرعه و گلخانه تحقیقاتی مرکز تحقیقات کاشمر اجرا شد. آزمایش مزرعه ای بصورت طرح اسپلیت پلات با کاربرد دو عامل که عامل اول شامل تاریخ کاشت در دو سطح (۲۶ اسفند، ۲۷ فوریه)، عامل دوم شامل کود زیستی در ۸ سطح (شاهد، ازتوبارور ۱، پتابارور ۲، ترکیب کودی ازتوبارور ۱ + فسفاته بارور ۲، ترکیب کودی ازتوبارور ۱ + پتابارور ۲، ترکیب کودی فسفاته بارور ۲ + پتابارور ۲، ترکیب کودی ازتوبارور ۱ + فسفاته بارور ۲ + پتابارور ۱) می‌باشد. آزمایش دوم بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در گلخانه انجام شد. عوامل مورد بررسی شامل کود زیستی در ۸ سطح (شاهد، ازتوبارور ۱، فسفاته بارور ۲، پتابارور ۲، ترکیب کودی ازتوبارور ۱ + فسفاته بارور ۲، ترکیب کودی فسفاته بارور ۱ + پتابارور ۲، ترکیب کودی ازتوبارور ۱ + فسفاته بارور ۲ + پتابارور ۱) و تنش شوری در ۳ سطح (صفر، ۴ و ۸ دسی زیمنس بر متر) بود. بافت‌های ناتایج نشان داد که تنش شوری صفات درصد جوانه زنی، طول ریشه چه، طول گیاهچه را به طور معنی داری کاهش داد. کاربرد کودهای زیستی بصورت تلفیقی نسبت به شاهد بهترین تاثیر را بر این صفات داشت. همچنین تیمار عدم کاربرد کود زیستی و در شرایط تنش شوری ۸ دسی زیمنس بر متر صفات فوق دارای کمترین مقدار بودند. همچنین تیمار ترکیبی ازتوبارور ۱ + پتابارور ۲ + فسفاته بارور ۲ توانست به طور معنی داری عملکرد محصول و ارتقای بوته را بهبود بخشند. مطالعات نشان داد که بهترین تاریخ کاشت برای صفات ارتقای بوته، تعداد شاه فرعی، تعداد چتر، وزن هزار دانه و عملکرد دانه در تاریخ کشت ۲۶ اسفند در مقایسه با ۲۷ فوریه بدست آمد. نتیجه گیری: به طور کلی می‌توان گفت کاربرد کودهای زیستی در نشان داد جوانه زنی، زینیان، عملکرد دانه، کودهای زیستی

کلمات کلیدی:

تش شوری، درصد جوانه زنی، زینیان، عملکرد دانه، کودهای زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1941361>

